

Meditaties 2007

door: J. Koelewijn

-

Ziet ik verkondig u grote blijdschap	2
December	3
November	4
Onze doden	5
Herfstgedachten	6
Liefde tot het schone	7
Bekeert u	8
Ik heb geen tijd	9
Ik zal de Heere zingen	10
De fontein van de dankbaarheid.....	11
Blijdschap	12
Het vrederijk.....	13
Als de Heer Jezus zou komen	14
De spiegel.....	15
De barmhartige Samaritaan	16
Hemelvaart en Pinksteren	17
Moederdag.....	18
Een nieuwe natuur.....	19
Ik heb lief	20
Het is volbracht	21
Veilig in Jezus handen.....	22
De liefde is Zijn banier over mij	23
Blijdschap	24
Geloof en ontferming	25
Aan de deur	26
Ik ben met u	27

Ziet ik verkondig u grote blijdschap

Wat een kostelijke aankondiging van de geboorte van onze Heere Jezus Christus! **Grote blijdschap**, zo werd het de herders gezegd in de nacht van Christus geboorte in de velden van Bethlehem. **“Ziet ik verkondig u grote blijdschap**, die al de volken wezen zal, namelijk dat u heden geboren is de Zaligmaker, Welke is Christus de Heere”. Er was zo weinig blijdschap in die dagen voor het volk Israël. Het land werd bezet door de Romeinen. Het volk wandelde in donkerheid, er was geen verwachting meer. In het laatste boek van het oude testament klaagt Maléachi (Mal. 3:14) “wat nuttigheid is het dat wij zijn wacht waarnemen?” Donkerheid en moedeloosheid heerste er. Zeker, we lezen ook veel over blijdschap in het oude testament. De profeet Jesaja over de eeuwige blijdschap die op hun hoofd zal zijn en over de eeuwige blijdschap die wij zullen aangrijpen. En de profeet Jeremia over het Woord dat geworden is tot blijdschap. Ook in de Psalmen blijdschap. Gij hebt mij omgord met blijdschap (Ps. 30) en het mogen ingaan tot de God van de blijdschap! (Ps. 43).

Maar in de dagen rond de geboorte van de Heere Jezus was het zo duister geworden. In zo'n donkere nacht waren daar herders; en de heerlijkheid des Heeren verscheen hen... Ja, zo mooi mogen we dat lezen. Dan kan het niet anders of die blijdschap moest wel klinken: **“Ziet ik verkondig u grote blijdschap!”** Het werkte wat uit bij die herders; ze kwamen met haast tot het Kindeke. Dat is ook met ons zo! Als we door genade die blijde boodschap mochten horen en hem aannemen, we komen met haast om Hem onze hulde te brengen. Hij is het zo waard!

Wat een blijdschap bij de komst van de Heere Jezus op aarde. En toen Hij hier rondwandelde? Hij vertelde Zelf van de blijdschap die er is in de hemel als één zondaar zich bekeert! Hij maakte het mee hoe een zondaar als Zacheus, die begeerde Jezus te zien, hem met blijdschap ontving! En toen de Heere Jezus was opgestaan lezen we die wonderlijke woorden, dat de Zijnen het van blijdschap niet konden geloven. Grote blijdschap bij Zijn komst. En als de Heere afscheid van de Zijnen neemt en Hij ten hemel is gevaren, lezen we zo heel mooi; “zij keerden weer naar Jeruzalem met grote blijdschap”.

Als dan de Heilige Geest is uitgestort, inwonend is geworden in al Gods kinderen, dan lezen we van Samaria in handelingen 8; “en er werd grote blijdschap in de stad”. Ja! Grote blijdschap voor allen die geloven. In hetzelfde hoofdstuk lezen we van één man, één enkeling die tot geloof in de Heere Jezus Christus kwam; “en hij reisde zijn weg met blijdschap!”

Dat mag nu nog zo zijn; blijdschap door de verkondiging van de Heere Jezus. In Handelingen 13 lezen we, dat de gelovigen vervuld werden met blijdschap en met de Heilige Geest. Dat gaat wel samen! Dat is ook nu nog zo! Ook in ons leven met de Heere mag het zo zijn. Een blijdschap die ons van vreugde doet opspringen. Zeker, er is veel moeite en verdriet; diep in ons hart is er toch blijdschap. Zo schrijft de apostel aan de Korinthieërs: “Droevig zijnde maar altijd blijde”. En toen deze apostel van de Heere Jezus mocht spreken, mocht getuigen tegenover Koning Agrippa en andere mensen in hoogheid, was er maar één die echt blij was en dat was Paulus. Hoewel hij gebonden was. De blijdschap van het geloven in de Heere Jezus Christus gaat boven alles uit. Wat een genade geliefden met die blijdschap te mogen vervuld zijn. Die grote blijdschap, ze is verkondigd geworden ook aan ons. De Heere Jezus is gekomen om te zoeken en zalig te maken, dat verloren was. Ook u, ook mij.

Geprezen zij Zijn grote naam!

18-12-2007 J.Koelewijn Sint-Annaland.

December

Wintermaand! Hij kan zo koud zijn **december**! Onze ouders konden zo vertellen van die ouderwetse strenge winters die in **december** al begonnen. Zelf maakten we ze ook wel mee in de jaren voor de oorlog. Kou, donkerheid, korthed van dagen en gebrek aan veel dingen. In de hongerwinter gebrek aan alles! Ook aan eten. Honger dat is heel erg. Het komt je nog dikwijls voor de geest als je hoort en leest van honger en gebrek.

December, een maand van bekoering en gezelligheid. Je haalt wat groen in huis, bloemen, warmte en gezelligheid. Laten we als families toch veel warmte hartelijkheid en liefde en vriendschap uitstralen in onze eigen huizen. Ook op de sinterklaasavonden kan je van weinig eenvoudige dingen toch veel genieten. Elkander te mogen hebben en dankbaar te mogen zijn is op zichzelf al een rijk feest!

En straks komt het kerstfeest. Dat vertelt niet alleen van blijdschap in je eigen huisje, maar grote blijdschap voor alle volken. Kerstklokken en kersttakken versieren onze kamers, onze woningen. Anderen maken we blij met een bezoekje, met een kerstkaart. Het is goed als we barmhartigheid mogen laten zien van de grote Barmhartige de Heere Jezus Zelf! En zoveel lichtjes dat we hebben, die onze, soms eenzame avonden kleur geven. Blij luisteren we naar de kerstliederen en we zingen mee in dankbare stemming.

“Het licht dezer wereld is heden verschenen”.

Laten we toch nooit vergeten, lieve allemaal, dat alleen de Kerstgave in Bethlehems kribbe het kerstfeest tot een feest kan maken. Dat heeft waarde voor heel ons leven en nog oneindig veel verder.

Decembermaand, zo wachten we de laatste decemberdag de laatste dag van het jaar. Zij herinnert ons aan het bestendige van de onbestendigheid. We denken aan het verouderend kleed, aan het vergankelijke leven. Die ons de ernstige vraag doet, van hoeveel waarde ons leven was in het jaar, dat ging. Van hoeveel waarde voor God en de naaste.

Decembermaand met uw vrolijkheid en ernst. Die ons vinden moet in haar laatste avond. Als we de hemelse Rechter bidden. Van Wie we moed krijgen om onze weg te vervolgen, vertrouwend op de Vader der lichten van Wie alle goede gaven afdalen en bij Wie geen verandering is.

Snelt dan jaren, snelt vrij henen
met uw blijdschap en verdriet.
Welk een leed ik moogt bewenen:
God, mijn God verandert niet.

November

Wat heeft Guido Gezelle toch gevoelig gedicht over de natuur.

*Hoe zeere vallen ze af,
onhoorbaar in de lochtenen
schier onzichtbaar in de natte nevelvochtender
droeve maand...*

En hij kan zo droevig zijn, zo somber – november. Een maand zonder kleuren waarin boze winden de herfstkracht vernielen. Grijsze nevels en de regens worden almaar kouder. Als oktober nog mooi is geweest en zacht zonlicht ons dagen achtereen heeft verblijd, dan hebben nachtvorsten het werk voor november gemakkelijk gemaakt.

De bladeren zijn gevallen en daar staan de oude bomen met de armen uitgestrekt in hun naakte armoe. Donkere gestalten beroofd van hun schoon; met hun knoesten en gescheurde schors, na de strijd met de winden, na de nederlaag. In het bos treuren de dennen, nu de vreugdedagen verdwenen zijn, waarvan de vogels zo schoon zongen met hun prachtige wijsjes. In sommige bomen zie je nog nestjes, het zijn nu wiegjes zonder kinderen. Zonder afwisseling volgen ééntonige dagen elkaar – 't is of wegwijnt de natuur in de dood. Geen bloemen meer, geen liederen meer, geen groen meer, niets meer dat herinnert aan de zomer. De zon verliest bij de dag haar krachten; al later komt ze zien naar de arme wereld en ze haast zich, om haar vroeg weer te verlaten. Op de dijk loopt één donkere man die het onrustige water wil zien. Het water dat het land bedreigt waaruit ze gewonnen is. Ongezellig is het buiten overal in de sombere november. Die zo lang duurt in haar trieste ééntonigheid.

Maar de misten mogen zich spreiden en de wind mag klagen en de kou mag verstijven – nog een maand meer en we hebben de kortste dag! Dan gaan we weer vooruit! Laten we zien op de nieuwe knopjes die de takken vertonen en die nieuw leven beloven! Die kleine knopjes troosten ons in deze sombere maand. Het is juist in het kleine, dat we de grootheid van de schepping mogen zien! Van de Schepper! Gods grootheid in alles wat de Heere God schiep te mogen bewonderen en daarvan te mogen genieten, wat een genade! Dan jubelt het lied in ons hart; dan zingt mijn ziel tot u o Heer mijn Heil, hoe groot zijt Gij! Als ik bedenk hoe God Zijn Zoon niet spaarde, maar Hem deed sterven dan is 't mij te groot! Hoe 's hemels Koning stierf voor mij op aarde, mijn zonde boette door Zijn bitt're dood. Dan zingt mijn ziel tot U, mijn Heer mijn heil, - *Hoe groot zijt Gij!!*

20-11-2007 J.Koelewijn Sint-Annaland.

Onze doden

We hebben onze doden-dagen weer beleefd. Het kerkhof bezocht met bloemen, méér nog met gedachten. Misschien hebben we óók die engelstem wel gehoord: “Wat zoekt gij de levende bij de doden?” Dodendag, het wordt stil in ons binnenste als we dat woord neerschrijven. Er komt een grote dodendag. Een dag die de doden teruggeven zal. Uit het graf, ook uit de zee. De zee, die niet toegelaten heeft, dat in haar afzonderlijke graven waren, maar die zelf één wijd, onverzadigbaar graf is. Ook zij zal teruggeven, zo lezen we in Openbaring 20:13.

Aan de opstanding wordt niet veel gedacht, weinigen zijn er die het geloven. Velen betwijfelen het en er wordt mee gespot. Maar de dood zal hen niet kunnen houden omdat de Schepper het gezegd heeft. Allen zullen voor Gods troon gesteld worden. De Overwinnaar van de dood de Heere Jezus Christus zal zitten op de stoel van het gericht. Dan zullen de doden geoordeeld worden naar hun werken. Maar die geschreven staat in het boek des levens, zal in de bank van de beschuldigingen niet hoeven plaats nemen. De verlost door het Lam zijn in heerlijkheid bij Hem, Die tot hen gezegd heeft: “Omdat Ik leef, zult ook gij leven!” Neen, de lichamelijke opstanding zal niemand ontkomen. Ook niet door verbranding van de as. Men mag dan de opstanding loochenen, maar daarmee heeft men haar nog niet teniet gedaan.

Onze doden... Wij herdenken ze; hoe ze ons voorleefden. Wat het inhoudt, in Christus geloven; hoe ze ons lieten zien, wat het betekent in Christus te ontslapen. Hoe zij ons met de vreugdeglans van een onvernietigbare hoop op het gezicht verlaten hebben. Hoe ze voor ons het lied van de opstanding gezongen hebben: “Jezus mijn Verlosser leeft!” Bij hun graf hebben we hun lichtfakkel overgenomen. We hadden geen eeuwige maar een tijdelijke scheiding te betreuren. We hebben het oog naar boven gericht, omdat onze Verlosser daar troont. Van Hem de Levensvorst is onze verwachting. In Hem is onze kracht. En zo werd de dag van onze doden een dag van licht. De wolken braken en een straal van de vertroosting uit de Heerlijkheid van God viel in onze verslagen harten. Wél, als we in Christus zijn. In leven en in sterven Zijn eigendom.

Liefde in U is al ons leven
Gij, Gij zijt ons hoogste goed
Ja Uw dood heeft ons gegeven
Wat ons eeuwig juichen doet.
O, hoe zij we aan U verbonden
Jezus, Redder, Vaders Zoon.
Onze harten onze monden
juichen dankbaar tot Uw troon!

06-11-2007 J.Koelewijn Sint-Annaland.

Herfstgedachten

Ik hou van het najaar als de wind komt aangieren over de velden en je veilig beschut bent in je huisje. Als je aan de zee bent, als de zee gromt en de watermassa's zich ophopen, als het strandzand over de boulevard gejaagd wordt.

Ik hou van het najaar als de zon nog eens een zomerdag in het geheugen roept. Als het stil is en alles staat te stralen, overgoten van het milde zonlicht. Als bloemen, herfstasters en chrysanten met hun heldere en vrolijke kleuren onze tuin nog een gedicht doen lijken.

Ik hou van het najaar als het guur en koud buiten is en de hemel grauw. Als het blad langzaam neerwarrelt. Het is alles zó mooi geweest, maar voorbij. Ik hou ook van de najaarstijd in het leven.

Ik hou van de hand, die men elkaar schudt, als het haar grauw werd. Het is een hand die beloften heeft vervuld, die trouw is bevonden, die verwachtingen heeft voldaan. De hand die in nood en zorg die van de ander heeft omklemd en gesteund heeft waar krachten het begaven.

Ik hou van de ogen, waarmee men elkaar aanziet, als de herfst in het leven is gekomen. Er is zoveel te slapen gegaan. Ogen, die in liefde zoveel bedekt hebben. Nu kijkt men elkander aan met ogen die veel gezien hebben, een blik van dankbaarheid van trouw.

Ik hou van de woorden die men spreekt in de afgang van het leven. Het zijn rustige woorden, zonder hartstocht wel doordachte. Als de hartstocht is verdoofd, maar de tijd de bijzondere glans van de liefde niet heeft kunnen ontnemen. Als je elkander aanziet met een hart vol dank, omdat je het zo goed hebt gehad.

Ik hou van de horizon, zoveel wat ver weg is kwam vlakbij. Zoveel dat in het verre verschiet ligt, komt vreugdevol nabij aan het eind van de bijna afgelegde weg.

Ik hou van het hart, dat de pelgrim met zich draagt, als hij na vele moeilijkheden de berg heeft bestegen en het steile pad achter zich heeft. Het is een hart, dat juicht en jubelt. Een hart, dat de Heere God Zijn sterkte prijst en zijn verlossing niet uit zichzelf weet. Een hart dat zingt:

Leven heeft Hij mij gegeven
't leven van Zijn eigen Zoon,
want Hij stierf voor al mijn zonden;
Hij ontving mijn zondeloon.

Heden leef ik bij de blijdschap
van wat Christus voor mij is.
Voor de toekomst ben 'k geborgen
in Hem die mijn Redder is.

Liefde tot het schone

De Heere God Zelf, die al het schone heeft gemaakt, heeft ook in de mens de liefde tot het schone gelegd. Laten we toch de Heere ervoor danken, dat ons een oog gegeven is, om het schone te zien! Hoe kostelijk is toch Gods schepping! Hoe wonderschoon is de natuur met al haar kostelijke gezichten, belevingen, kleuren en geuren. Door de zonde is alles nog onvolkomen. Hoe groot zijn ook de talenten, door God aan de mensen gegeven, waardoor we kunnen genieten van fraaie kunstvoorwerpen, van wonderschone schilderijen. We moeten nooit een gelegenheid laten voorbijgaan om iets moois te zien. Schoonheid is Gods handschrift!

We mogen ervan genieten in de jaargetijden, in de prachtige luchten, in de mooie bomen, planten en bloemen. De Heere God doet ons hier reeds het schone lief hebben, omdat Hij het voornemen heeft ons daar straks de volheid daarvan te doen genieten. De hemel is een plaats van onbeschrijflijke schoonheid. Laten we maar veel de beschrijving lezen van het hemelse Jeruzalem in de openbaring. Welk een schoonheid zullen we eeuwig mogen bewonderen! Laat dan hier reeds liefde tot het schone bij ons gevonden worden. Maar laten wij, omdat we op aarde zijn en de zonde in ons woont, en de verleiding ons omgeeft, waken voor de besmetting van ziel, geest en lichaam.

Schoonheid, we vinden dit wonderschoon beschreven in het Woord van God. Ik denk aan het gebed van de profeet Habakuk. Het was een heel moeilijke tijd voor het volk van God. De profeet schrijft ervan! Ook in ons leven is dikwijls veel moeite en verdriet! Wat een troost is er dan als we troostrijke woorden ons eigen mogen maken. Het Woord mogen kennen!

We waren eens bij moeder. Ze was 93 jaar. Ook wat vergeetachtig, wat onzeker ook. Maar de Bijbel kende ze! “Moe, we gaan wat met u lezen, uit Habakuk. Habakuk ken ik die dan?” Ja hoor luister u maar. En ik las hoofdstuk 3 vanaf vers 17. *“Alhoewel de vijgenboom niet bloeien zal en geen vrucht aan de wijnstok zijn zal, dat het werk des olijfboms liegen zal...”* en zo verder. Toen ik kwam aan die woorden; *“Zo zal ik nochtans in de Heere van vreugde opspringen”*, daarin bleef ik steken, m’n gemoed schoot vol... maar moeder nam het meteen, uit haar hoofd over: *“Zo zal ik nochtans in de Heere van vreugde opspringen. Ik zal mij verheugen in de God van mijn heil. De Heere Heere is mijn sterkte!”*

Wat is het goed de schoonheid, de rijkdom van het Woord te mogen kennen en het in onze gedachten te kunnen roepen.

08-10-2007 J.Koelewijn Sint-Annaland.

Bekeert u

Wat lezen we die woorden toch veel in het Woord van God: “Bekeert u”. In het boek Jeremia vele malen. De tijd waarin de profeet met zoveel ernst optrad tegen het uiterlijk vrome, maar innerlijk afgeweken Juda, heeft veel overeenkomst met onze tijd. Een groot aantal belijders heeft geen lust in het ernstig onderzoeken van Gods Woord. Het ernstig gebed wordt verzuimd en men leeft meer in de dingen van het heden dan in de verwachting van de Heere Jezus. In de dagen van Jeremia wilde men niet weten van boetprediking. Is het nu anders? Hebben wij, mensen van deze tijd geen bekering meer nodig? Zeker wel!! Keert u tot de Heere zo roept de profeet het uit!

De herder verliest een schaap, en hij zoekt het. Als hij het nu gevonden heeft, is hij verblijd. “Alzo” zegt de Heere Jezus dan, “zal er blijdschap zijn in de hemel over één zondaar, die zich bekeert, meer dan over negenennegentig rechtvaardigen, die de bekering niet van node hebben”. Heel bijzonder! De herder doet hier eigenlijk alles; hij gaat uit en zoekt en vindt en brengt terecht. Toch wordt er gezegd; “Die zich bekeert”.

Ja, de bekering gaat wel van God uit, van de Zoon van God. Dat is de ene kant. De andere is, dat wij ons bekeren moeten! En honderden keren komt deze laatste gedachte in oud- en nieuw-testament voor. De Heere God wijst ons op onze verantwoordelijkheid. Wij hebben maar te luisteren en te gehoorzamen! Er was een man met een verdorde, een verlamde hand. Markus 3:1-6. De Heere zegt tot hem; “Strekt uw hand uit”. Dat was nou net, wat hij niet kon! Een verlamde hand kan je toch niet uitstrekken? Maar hij deed het wel! En zijn hand was gezond zoals die andere! Als de Heere het zegt geeft Hij ook de kracht om het te doen. De Heere zegt: “Bekeert u”, Hij geeft ook de kracht om het te doen.

Dan is er echte hemelse blijdschap en dankbaarheid. Bij het verloren schaap! Ook bij de verloren zoon, (Lukas 15). Die zoon was bij de vader weggegaan, wat lijken wij veel op hem! Hij kwam tot inkeer. Hij zei niet alleen tot de vader terug te gaan; hij deed het ook!! Van toen af ging alles van de vader uit! Zijn vader zag hem van verre. Hij werd met innerlijke ontferming bewogen, viel hem om de hals en kuste hem. Alles kreeg hij! Het gemeste kalf werd geslacht; het was feest! Je kunt alleen maar feest houden en vrolijk zijn waar de vader bij is!!

Genade brengt van boze wegen
de zondaar naar des Heilands kruis.
En God komt hem in liefde tegen
als kwam een één-ge zoon naar huis.

Ik heb geen tijd

Tijd! Ze is ons gegeven! Het is onze verantwoording wat we er mee doen! We leven in een tijd waarin we maar zo weinig tijd lijken te hebben. Ook nu, ook vandaag. Tijd ze is ons gegeven om te genieten, van de Schepper, de schepping, van elkander en van zoveel.

En wat kunnen we toch genieten van de natuur! Al heel vroeg dit jaar, april, mei kregen we stralend weer met elke dag prachtig blauwe luchten. Zeker, daarna veel regen en somberheid en veel tegenslag op de landerijen. Nu gaan we alweer herfsttinten zien, laten we toch tijd nemen om van al die mooie dingen om ons heen te genieten. En wat kunnen ook de wolkenluchten mooi zijn!

Tijd het lijkt altijd wel tekort! Maar is het niet altijd zo geweest? Pas vond ik een oud rijmpje over de tijd:

ik heb geen tijd
't is gauw gezeid
verdeel uw tijd
met wijs beleid
dan hebt u tijd!

Het is zo waar, wijs beleid hebben we zo nodig. Tijd, het heeft ons mensen altijd al bezig gehouden. De wijze Salomo mocht er over schrijven in Prediker 3, overal is een tijd voor. En dat is zeker; de Heere heeft ieder ding schoon gemaakt op zijn tijd.

Tijd. De Heere heeft ons die gegeven kunnen wij dan zeggen; ik heb geen tijd? Als God nu eens besloten had, dat Hij geen tijd zou hebben om Zich met deze schuldige mensheid bezig te houden, wat zou er dan van ons geworden zijn? Maar Hij heeft de tijd genomen om Zijn Zoon, Jezus Christus te sturen om op deze aarde onder de mensen te leven en zelfs voor ons, altijd opgejaagde mensen, te sterven. Drie uur hing Hij daar aan een kruis genageld, in duisternis, verlaten, eenzaam. Drie uur, dat is lang, heel lang. Ja als ik daaraan denk, dat Zijn werk op het kruis zo persoonlijk voor mij is, zou ik dan niet veel meer tijd nemen om Hem te danken, om mijn naaste lief te hebben, om hem van de Heere Jezus te vertellen? Een gebaar, een woord, een glimlach kunnen een ander de levensvreugde teruggeven. Liefde, medeleven, wie heeft daar nooit behoefte aan gehad? Zullen wij dan alsmaar door blijven rennen tot ons lichaam het begeeft, tot schade van onze ziel?

Tijd, we hebben het van de Heere gekregen. Het is nog genadetijd. Er is een tijd om te leven en er is een tijd om te sterven. O, neem tijd om te knielen. Neem tijd om erover na te denken. Neem tijd om uw schuld te belijden, om u te bekeren. Neem tijd om te danken, ja om te danken! Dan mag al uw tijd voor de Heere zijn!

10-09-2007 J.Koelewijn Sint-Annaland.

Ik zal de Heere zingen

Wat is het groot, dat de Heere ons een stem gegeven heeft om te zingen! Het eerste lied dat we in de Bijbel tegenkomen is een danklied! Exodus 15:1-2. *“Ik zal de Heere zingen, want Hij is hoog verheven”*. Het volk was verlost! Alleen verlost kunnen zingen van verlossing! Zingen, het is de taal van de hemel! Daar zullen we zingen van verlossing, wat een rijke genade nu reeds van verlossing te mogen zingen. Dat kunnen verlost zondaren! (...) de blijdschap fonkelt in het oog, des zondaars die voor Jezus boog (...)!

Wat hebben we naast de mooie Psalmen toch veel prachtige liederen, voor groot en klein. Grootmoeder leerde ons op haar schoot:

*“Klokje klinkt, vogel zingt liederen op zijne wijs.
Kind ook gij, zingt daarbij, tot des Heeren lof en prijs”*.

Je glimlacht er wat bij, het is wel mooi! Wat is het mooi, jonge kinderen van de Heere Jezus te horen zingen. De Heere hoorde Zelf ook hen zingen. Hij zei tot de geleerde mensen die daar iets van zeiden: “Ja, hebt gij nooit gelezen: uit de mond der jonge kinderen en der zuigelingen hebt Gij lof toebereid?” Dit is een aanhaling uit Psalm 8. Maar daar lezen we: “hebt Gij sterkte gegrondvest”. Wonderlijk dat dit voor de Heere gelijk is! – Sterkte gegrondvest -lof toebereid. De Heere Jezus, Hij wil zo graag de kinderen bij Zich hebben om hen te zegenen.

Toen ik dit zo overdacht kwam er zo'n verdriet, zo'n ontroering in mijn hart. Ik moest denken aan al die verschrikkelijke abortussen. Die ontelbare leventjes die zo beëindigd worden. We weten, dat het leven al begint bij de ontvangenis, Daar ziet de Heere ons al, vertelt ons Psalm 139. Hij ziet ons, denkt aan ons. “Ik ben een kind, door God bemint en tot geluk geschapen”.

En dan is daar een mens die dat jonge leven vernietigt. Schepseltjes van God, enkele weken oud, soms wel 12 of 20 weken. Wreed wordt dit jonge leven beëindigd door de mens en naar de wil van de mens. Soms alleen omdat het een meisje is. Hoe verschrikkelijk is dit, op de eerste plaats voor de Heere God! Maar Hij is genadig en barmhartig. De Heere ziet hen allen, al die zwakke hulpeloze wezentjes zijn gedurig voor Zijn aangezicht. Door de Heere Jezus Christus, door Zijn verlossingswerk op het kruis, mag het ook uit hun mondjes klinken: “Geloofd zij God”. En met hart en mond zullen zij tot in alle eeuwigheid Hem Prijzen!

28-08-2007 J.Koelewijn Sint-Annaland.

De fontein van de dankbaarheid

Psalm 23 is het lied van de zekerheid want ze begint met de woorden: *"De Heere is mijn Herder"*. Maar ook van geloof, want onmiddellijk volgt er: *"Mij zal niets ontbreken"*. Het kan best wel eens moeilijk voor ons zijn, als de omstandigheden tegen lijken te zijn. De oogst dreigt te mislukken, zo ineens veel tegenslag en moeite. Maar toch, wie de Goede Herder tot Leidsman heeft en daaraan zelf niet twijfelt, kan zijn weg rustig, in geloof, vervolgen. De Herder, die trouw voor al Zijn schapen zorgt, leert hun het lied der dankbaarheid, dat ze dagelijks zingen zolang ze Hem volgen. Wat heeft David over heerlijke dingen gesproken die hij van Zijn God ontving! Hij smaakte de gemeenschap van de Sterke aan zijn zij: *"Uw stok en Uw staf die vertroosten mij"*. Hij leefde in vertrouwen op de onveranderlijke goedheid van zijn Leidsman, en daarom zong hij over het goede en de weldadigheid, die hem volgen zouden al de dagen van zijn leven. Hij vervolgde zijn weg ten slotte in hoop: *"Ik zal in het Huis des Heeren blijven in lengte van dagen"*. Het licht van het Heiligdom straalde op zijn pad!

Een fontein van dankbaarheid springt hier voor onze ogen op, en elk van de stralen fonkelt in het licht van de genade van God. Er is overvloed, zowel innerlijk als uiterlijk bij de jonge Herder, die zich achter de schapen van zijn vader in zijn God verdiept. Er is leiding van Godswege. Er is herstel als de ziel geschaad is of het zielenleven verstoord. De Herder Zelf maakt dat weer in orde. Er is activiteit, geleid aan Gods hand, in het spoor van de gerechtigheid, wordt de naam des Heeren verheerlijkt. Er is overwinning in de kracht van God, de tafel staat aangericht tegenover de tegenstanders en de overwinning maakt sterk! Er is blijdschap van de Geest, het hoofd is met olie gezalfd. Waar dát alles is - is daar de beker niet overvloeiende?

Wonderheerlijke fontein, geopend op de weg van de schapen van God. Zij volgen hun Herder en luisteren naar Zijn stem! God wordt verheerlijkt als zij met zo'n lied van dankbaarheid voor hun Vader staan! Hoe zullen anderen worden gezegend, als zij zo het volk van God leren kennen als een volk dat zijn God prijst. Hij heeft hun welgedaan, doet hen wel en zal wel doen in eeuwigheid.

Mijn goede Herder bent U Heer,
U stelt Uw leven voor de schapen,
U doet des nachts mij veilig slapen
en 's morgens wekt Uw stem mij weer.
Mij zal geen goede weide ontbreken.
U spijzigt mij met overvloed,
en zacht'kens leidt U Heer mijn voet
aan stille verse waterbeken,
die U uit rotsen vloeien doet.

13-08-2007 J.Koelewijn Sint-Annaland.

Blijdschap

Wat is het toch kostelijk blijdschap te overdenken. Blijdschap in de Heere, het doet je van blijdschap opspringen. We lezen in de Bijbel, in het boek van de handelingen en dat is het boek van de blijdschap, dat de discipelen vervuld eerden met blijdschap en met de Heilige Geest. Dat gaat wel samen! Blijdschap in de Heere, ze is onze sterkte. Bent u vandaag al van blijdschap opgesprongen? We lezen in Handelingen 8: “Er werd grote blijdschap in die stad”. Daar wil je wel blijven bij zoveel blijdschap. Je mag daar alleen weggaan als je die blijdschap bij anderen brengt. Filippus mocht dit doen. Daarom lezen we aan het eind van dit hoofdstuk van de moorman; “Hij reisde zijn weg met blijdschap”. Bent u die blijdschap al tegen gekomen vandaag? Nee, niet die moorman, maar zijn blijdschap! Je komt die blijdschap tegen in zo veel lieve broeders en zusters die hun weg met blijdschap mogen gaan. Blijdschap, je kunt er niet over ophouden. Nog een verhaaltje een blij verhaaltje van een arme maar blijde schoenmaker. Met blijdschap schrijf ik dit voor u op.

Schoenmaker.

Werkplaats beneden, woning boven.

Dit naambordje was duidelijk genoeg, wie kwam om schoenen te laten maken stapte gelijk de werkplaats in. Het was een arme schoenmaker en iedereen wist, dat er vaak ziekte en zorgen in het gezin waren. En toch was hij een gelukkig mens. Soms kon men horen hoe hij onder het werk een lied of psalm zong. Iemand vroeg hem hoe dat toch kwam, dat hij ondanks de zorgen toch zo blij en gelukkig kon zijn. Zijn antwoord was: “je hebt mijn naambordje toch wel gezien? Wel je moet goed begrijpen, beneden heb ik mijn werkplaats, daar werk en eet ik en daar slaap ik, dat is op aarde. Maar boven is mijn **thuis**. Daar woont mijn **Vader**, dat is de almachtige God, naar Hem ben ik op weg. Kijk in ben op reis naar de hemel en onderweg repareer ik schoenen. Zou ik dan geen blijde pelgrim zijn?”

De apostel schrijft aan de gelovigen te Filippi: “Onze wandel is in de hemelen” (Fil. 3:20). Onze gedachten mogen “**thuis**” zijn. Zo mogen alle ware christenen hun “**thuis**” in de hemel weten en hun leven daarna inrichten. Als Paulus dit zegt, zit hijzelf in de gevangenis en schrijft over verblijd zijn in de Heere en over de Vrede Gods in ons hart (Fil. 4:4-9). De Heer Jezus heeft door Zijn dood mijn zonden weggedaan, en mij tot een kind van God gemaakt. Zou ik dan niet blij en gelukkig zijn?

Hun blijdschap zal dan onbepaald,
door t licht, dat van Zijn aanzicht straalt,
ten hoogste toppunt stijgen.

Het vrederijk

In het laatste boek van de Bijbel, de Openbaring, hoofdstuk 20 staat, dat de duivel 1000 jaar gebonden zal worden en in de afgrond geworpen. En de afgrond wordt gesloten en verzegeld boven hem. Al wordt de duivel daarna weer een korte tijd losgelaten vóór de eeuwige toestand aanbreekt, het is duidelijk dat die 1000 jaar een gezegende tijd voor de aarde zal zijn. Christus, Die nu de door de wereld verworpen is, zal dan voor de ogen van allen verheerlijkt worden! Hij is toch immers onze zalige hoop (Tit. 2:13)!

Hebt u er wel eens over nagedacht, dat het Rijk van Vrede werkelijkheid zal zijn? Wees maar niet bang, dat ik u een onbijbels toekomstgeloof wil aanpraten. Het is een rijke genade te verlangen naar de komst van de Heer Jezus. Maar als u verwacht, dat de wederkomst van Christus dan pas zal zijn, als alle mensen christenen zijn, is er geen hoop. Kijk maar om u heen. De zonde neemt maar toe, ook de meest gruwelijke zonden in “christelijk” Nederland. Het is goed, juist in deze tijd van groot verval, de Bijbel te lezen. De reformatie heeft aan de mensen de Bijbel weer zelf in handen gegeven; maar velen laten zich toch weer tot “leken” en onmondigen maken.

Er zal pas echt vrede zijn, als de Vrededvorst regeert. Hij de heerser, de Rechtvaardige (2 Sam. 23:2,3). Hij zal zijn gelijk het licht des morgens wanneer de zon opgaat! Hoe mooi is dan alles! Ja, de Zon der Gerechtigheid breekt door!! Wat zal het een kostelijke tijd zijn voor alle mensen als het werkelijk Vrede is onder de Vrededvorst. Dat is niet alleen vrede omdat er geen oorlog is, maar werkelijk vrede en gerechtigheid voor alle mensen. Dan zal de aarde vol zijn van de kennis des Heeren. Geweldig hé, en dat alles alleen door de Heer Jezus Christus. De wolf zal samen met het lam zijn, een kleine jongen zal ze weiden. Ja, een zuigeling zal zich vermaken over het hol van de adder. Men zal nergens leed doen! Kinderen zullen spelen op de straten en niemand zal ze opschrikken. Vrede, werkelijk vrede en wat zullen we dan genieten van de Vrededvorst Zelf, de Heer Jezus, vrede voor Jeruzalem waar zo voor gebeden is!!

De mensheid smacht naar vrede, maar we moeten wel willen erkennen, dat de mensen die nooit maken kunnen. Dat zal Christus doen! Jeremia 32 en 33 en Ezechiël 34, 36 en 39 spreken er zo van. Geloof toch heel de Bijbel. Wie als een verloren zondaar Christus als Heiland gevonden heeft mag elke dag de Heer Jezus verwachten (1 Kor. 15; 1 Thess. 4) en heeft een blijde toekomstverwachting.

Die hoop doet al ons leed verzachten.
Komt, reisgenoten, 't hoofd omhoog!
Voor hen die 't Heil des Heeren wachten
zijn bergen vlak en zeeën droog.

17-07-2007 J. Koelewijn, Sint-Annaland.

Als de Heer Jezus zou komen...

Het was wel een beetje een vreemde vraag aan die groep van jongeren; “Wat zou jij aan de Heer Jezus willen vragen, als Hij vandaag zou terugkomen en hier in ons zaaltje zou verschijnen?” Ze zaten allemaal een beetje beteuterd te kijken. Wat zou je daar nu op antwoorden? Wat zou je aan de Heer Jezus willen vragen? Eindelijk zou je dan eens alles te weten kunnen komen over al die dingen waarover je zo vaak loopt te tobben!

Het was een tijdje stil. Een grote kring jonge mensen, diep in gedachten verzonken. Waar zouden ze aan denken in de stilte van dit moment? “Jongens, we zetten de vragen keurig op een rij op het bord. We gaan gewoon de kring langs, iedereen komt aan de beurt. Ga je gang Jaap, we beginnen met jou!” En daar kwamen de vragen. Eén voor één kwamen ze op het grote bord te staan. Het waren allemaal heel serieuze vragen. “Kon de Heer Jezus niet eerder ingrijpen in deze soms zo ellendige wereld”. “Hoe de hemel er precies uitzag”. “Waarom God indertijd had toegelaten dat Adam en Eva hadden gezondigd”. “Of er eigenlijk wel een hel was en hoe die kon bestaan als God liefde was”. “Of iemand die niet in de Heer Jezus geloofde, toch in de hemel kwam”. “Waarom alles zo ongelijk verdeeld was tussen arm en rijk”. “En waarom dit en waarom dat”. Er kwam geen eind aan de vragen. Het hele bord kwam vol. Maar zeg nu zelf, je zult zo’n kans krijgen! Eén vraag moest er nog bij, de laatste. “En jij Cornelia, wat zou jij aan de Heer Jezus vragen?” “Ik zou aan de Heer willen vragen of Hij mijn zonden wilde vergeven...”

Doodstil was het in het zaaltje, iedereen begreep; deze vraag was anders dan alle andere vragen, opvallend anders. Wat het verschil was? Al die andere vragen zetten de Here God min of meer in de beklagdenbank. Waarom hebt U niet dit gedaan en waarom niet dat en waarom zit het zus en niet zo. Waarom kon het allemaal niet anders?

Ach ik weet wel, als de Heer Jezus terugkomt, dan zullen die vragen wel verstommen. Ik denk niet, dat we dan zo keurig reacties op het bord kunnen schrijven. Ik ben ervan overtuigd, dat we dan stil zullen worden. Stil, heel stil. En toch, diep in ons leven er veel vragen. En het is goed om er serieus over na te denken. Maar alleen de laatste vraag mogen we bovenaan zetten, heel eerbiedig: Heer Jezus, wat ik vragen wil, wilt U alstublieft mijn zonden vergeven? Dat is de eerste vraag, het eerste oprechte gebed. En de Heer hoort en verhoort dit zo graag.

03-07-2007 J. Koelewijn Sint-Annaland.

De spiegel

Als we er in kijken valt het nogal eens tegen. Een vlekje, een rimpeltje, soms staan de ogen ook niet helemaal, zo, zo. Nee niet zo opwekkend allemaal... En u kent het verhaal wel van die "schoonheid" die de spiegel maar stuk smeet...

Zo houdt God ons ook een spiegel voor in de Bijbel! Hebt u uzelf wel eens herkend in de Bijbel? Romeinen 3 is daar wel heel duidelijk in. Niemand rechtvaardig, niemand die God zoekt, de mond vol van vervloeking en bitterheid, enz. enz. Dat is die mens in wie we onszelf herkennen. Maar dan die andere mens! Die we ook in de Bijbel vinden! Dat is de Heer Jezus. Wat een kostelijke dingen zegt Zijn bruid van Hem, haar Bruidegom in Hooglied 5! Ja, alles aan Hem is gans begeerlijk!

In het evangelie zien we ook ons zelf en de Heer Jezus. Laten we het evangelie van Johannes eens voor ons nemen. Is uw leven als de bruiloft in hoofdstuk 2, waar de wijn (de vreugde) op is. Gelukkig dat het bruidspaar de Heer Jezus ook uitgenodigd had: Hij zorgde voor een volle maat van vreugde. Of is Nicodemus uit hoofdstuk 3 uw beeld? Hij kende de Bijbel op z'n duimpje; maar wat het nieuwe, het echte leven was, dat wist hij niet.

In hoofdstuk 4 is het een vrouw die het geluk had gezocht met haar lichaam. De Heer Jezus leste de dorst van haar ziel. In hoofdstuk 5 zien we de hele wereld in een spiegel, 5 werelddelen één groot ziekenhuis! En tot u komt de vraag; wilt u gezond worden? We moeten dan wel erkennen "ziek" te zijn en dat niemand ons kan helpen: alleen Jezus Christus de Zoon van God. Want ik ben die blindgeborene, als die man in hoofdstuk 9. Ieder die de heerlijkheid van de Heer Jezus Christus niet ziet, wordt door God blind genoemd. Blind door de zonde. Maar de Heer kan en wil ogen openen. Ziet u in de spiegel van Johannes 10 het dwalende schaap? En ook de Goede Herder? Dat is Hij, Die in hoofdstuk 1 genoemd wordt het Lam van God, dat de zonde van de wereld weg neemt. Een lieve vriend van Hem, Lazarus, die al 4 dagen in het graf lag, riep Hij terug uit de dood. En zo kostelijk dat Hij vertelde van het Vaderhuis met zijn vele woningen in hoofdstuk 14. Door Zijn verzoeningswerk aan het kruis bereidde Hij plaats voor al de Zijnen, die in Hem zouden geloven.

Als u nog niet het volle geluk gevonden hebt, lees dan het evangelie van Johannes nog eens: "opdat gij gelovende, het leven hebt in Zijn naam." Johannes 20:31.

19-06-2007 J. Koelewijn, Sint-Annaland.

De barmhartige Samaritaan

Het verhaal van de barmhartige Samaritaan is overbekend. Het is iemand die een ander helpt, een ander die in nood zit. Een oud verhaal want tegenwoordig lijkt het wel alsof we de echte barmhartigheid met een lampje moeten zoeken. Het leven, vooral ook het bedrijfsleven is hard; zelfs bij de sport is de factor "geweld" inbegrepen. Het is een verademing echte barmhartigheid te mogen meemaken in het verpleeghuis, waar zusters en vrijwilligsters zich met zoveel liefde inzetten voor de patiënten, 'k denk aan de "Schutse", aan de afdelingen "Molenzicht en Meekrab", waar het best wel eens moeilijk is. Waar geleden en gelachen wordt en waar met alle liefde barmhartigheid bewezen wordt!!! Een voorrecht dit in deze harde wereld te mogen zien en meemaken!

De barmhartige Samaritaan, Lukas 10, wat lezen we van hem mooie dingen! De echte barmhartige Samaritaan, dat is geen mens. Geen mens die je over je hoofd aait en zegt "kom op" laten we eerlijk zijn, alles wat mensen je kunnen geven zijn woorden en pillen, die soms even werken tot ze uitgewerkt zijn. Nee, de echte Samaritaan, dat is de Heere Jezus. Weet je nog wel, die man, die Samaritaan kwam uit een ander land, hij boog zich neer en had medelijden. Ja, zo is de Heere Jezus. Hij heeft medelijden met ons, met u en met mij. Hij kwam om ons te helpen. Want wij zijn in net zo'n toestand als die man die daar aan de kant van de weg lag. De man was "half dood". Zo staat het in de Bijbel. En dat is nu precies de toestand van gemiddeld elk mens. De een is pas geboren en heeft nog een heel leven voor zich en anderen sterven vandaag. Gemiddeld zijn we dus, net als die man, half dood. En niemand van ons weet hoe lang of hoe kort hij nog te leven heeft, dat is ernstig genoeg. Zoals die man door rovers is overvallen, zo heeft de duivel ons overvallen en uitgekled en arm gemaakt.

Ondanks dat we in een tijd van weelde leven, eigenlijk is iedereen in een erbarmelijke toestand, met de dood voor ogen, zolang men zich nog niet door de grote Samaritaan heeft laten helpen. Hij wil dat zo graag! Als verloren zondaar mag je tot Hem gaan. Hij wil je helpen, de Heere Jezus. Door Zijn verzoeningswerk dat Hij op het kruis heeft volbracht. En dank Hem dan voor zulk een oneindige liefde!

Jezus is alleen het leven
't eeuwig blijvend woord van God
dat in 't hart van dode zondaars
leven wekt en heilgenot.

05-06-2007 J. Koelewijn, Sint-Annaland.

Hemelvaart en Pinksteren

Er moest **Hemelvaart** komen in het leven de Heere Jezus! Van de Vader was Hij op aarde gekomen om het werk der liefde te volbrengen. En Hij had dit gedaan. Hij had het werk voleindigd. Hij had de Vader verheerlijkt op de aarde. Nu kon Hij zeggen: *“Ik vaar op”* (Joh. 20:17).

Zijn kruis bracht verzoening voor elke zondaar die in Hem gelooft, en door Zijn opstanding is het eeuwige leven ons deel geworden. **Hemelvaart** maakt hemelburgers! De rijkdom hiervan in te zien is een aparte bron van blijdschap, Met zegenende handen is Christus ten hemel gevaren, en zo geeft Hij ons hemelse zegeningen waarmee God ons gezegend heeft. Efeze 1:3. De ware gelovige van deze tijd heeft in de wereld slechts verdrukking te wachten. Maar Christus is ons deel en onze erve, en alles wat Hij ontvangt is ook ons deel. Hij heeft Zijn plaats in de hemel ingenomen, en daar liggen onze zegeningen, en onze plaats is ook nu al daar in de hemelse sfeer. (Efeze 1:3, 2:6).

Door **Pinksteren** het feest van de uitstorting van de Heilige Geest, heeft elk kind van God de Heilige Geest inwonend in zich. Nog op aarde zijnde was de Heere Jezus al de grote Vreemdeling; nu, ten hemel gevaren trekt Hij onze harten naar boven. (Kol. 3:1-4). We zijn pelgrims als de aartsvaders die een hemels vaderland zochten en woestijn reizigers naar het beloofde land. (1 Kor. 10:1-13). Zo zijn de apostelen na **Hemelvaart** en **Pinksteren** op weg gegaan de wereld in, als burgers van een rijk in de hemelen. Ze hadden wel een boodschap voor de wereld die vele mensen jaloers maakten, zodat zij zich bekeerden en Christus hun hart en leven gaven.

Het zien van sociale nood is belangrijk. De eerste grote nood in de wereld, waar alle ellende uit voortkomt, dat is de zonde-nood. Door haar hemelse roeping uit het oog te verliezen heeft het christendom haar ware karakter verloren; het heeft een aards en werelds karakter gekregen. Geen vreugde, geen blijdschap en dankbaarheid meer. Ook één van de gevolgen is, dat jongeren zich teleurgesteld afwenden. Het is zo verdrietig dat zij steeds meer vervallen aan alcohol en drugs. Ook aan geestvervoerende muziek en oosterse denkwijzen. Alleen de rijkdom van een hemelse Christus is het die ons hart en leven werkelijk kan vullen. Laten we als ouderen het goede voorbeeld geven, om toch, ook in moeilijke omstandigheden, onze weg met blijdschap te gaan.

22-05-2007 J. Koelewijn, Sint-Annaland.

Moederdag

Moederdag vieren we in mei, de mooiste maand. De lente gaat dan op z'n mooist gekleed; een prachtig pronkgewaad met de mooiste bloemen! En de schoonste zang van vele vogels. Juichende vogels met hun vrolijk gefluit. Wat mooi als je de merels tuiters hoort zingen. Zo veel vogels die vrolijke trillers in de zonnige lucht strooien! De musjes, eenvoudige tijlpers die net zo gelukkig zijn met hun éne talentje dan de "muziekmakers" met hun vele gaven. Ze zingen van het wonder van de schepping, van mei en haar heerlijkheden. O, die Mei, maakt zo blij! Lauwe lenteregen, die drupt op al het groen maakt alles nog mooier, nog feestelijker. Lenteregen, waar alles van groeit tot de zingende kinders toe.

En in zo'n mooie maand vieren we die mooie dag, de moederdag! Moeder, dat is de hand over je bol voelen als je die zo nodig hebt. Moeder, dat is troost zoeken en vinden. Moeder, ach het kan gebeuren bij onze lieve ouderen, dat ze wachten op moeder die er niet meer is. In hun eenzaamheid zouden ze nog zo graag die hand van moeder willen vasthouden... Wat een verdriet toch, doordat de mens in zonde gevallen is.

De Heere God heeft alles goed gemaakt, zeer goed. Hij schiep de moeder, de moederliefde, de moedervreugd! Wat is het goed nog een moeder te hebben. En zo ze er niet meer is, dan de herinneringen aan haar heel dicht bij je te hebben! Moeder, zij heeft een hart dat ons altijd liefheeft. Een hart dat altijd met zorgende wijsheid is vervuld. Moederliefde, moedertrouw ze zijn onovertrefbaar. In die liefde is niets geen egoïsme; ze is van de Heere Zelf,

Het onderwijs van een moeder, die de Heere vreest is kostelijk! In Spreuken 31 lezen we dat zo heel mooi! Haar waardij is verre boven robijnen, schrijft Salomo. Zij breidt haar handpalm uit tot de nooddruftige. Sterkte en heerlijkheid zijn haar kleding en zij lacht over de toekomstige dag. Zij weet alles van haar huis. Wat een moederliefde spreekt eruit al die woorden. Ook wij behoren tot die kinderen die opstaan en haar welgelukzalig noemen! Moederliefde ze is een straal van Gods liefde uit Zijn hand. God is liefde. Die macht der liefde heeft Hij ons geopenbaard in de Heere Jezus Christus!

Gij hebt mij lief, getrouwe God en Vader
meer dan de trouwste vrind.
Gij hebt mij lief, zoals geen teedre moeder
haar zuigeling bemint.

08-05-2007 J. Koelewijn, Sint-Annaland.

Een nieuwe natuur

De bloemen worden gezien! De natuur is weer ontwaakt! Het is een groot wonder; dode takken gingen weer bloesem uitlopen; aan die levenloze takken kwamen weer bloemen en straks vruchten. De dood in de natuur ging weer voorbij, en warmte en leven komt daarvoor in de plaats!

De Heere God geeft ons daarin een rijke les. Hij wil, dat dit in ons leven ook zo wordt! We moeten ons niet laten terneerdrukken door verdriet, door somberheid, die ons alle hoop zou doen ontnemen. We mogen er aan denken, dat het boek "De Prediker" gevolgd wordt door het "Hooglied". In de prediker vinden wij de winter de plasregens. In het Hooglied het voorjaar, de zangtijd, de jonge vruchten, de bloemen. In de prediker vinden we teleurstelling op elk gebied, de ijdelheid van alle dingen, kwelling van de geest en vermeerdering van smart. In het Hooglied kleur en geur, de knop en bloem, bloesem en vrucht.

We dachten aan het lijden van de Heere Jezus. Maar was het einde van dat lijden niet voor Hem en voor velen verblijden? Is het niet altijd zo, dat eerst moet worden geschud en geschokt, opdat daarna stevigheid en sterkte wordt gevonden? In de hele Bijbel vinden we het beginsel van "door lijden tot heerlijkheid komen". Dat is niet alleen zo voor de ontslapenen en bij de komst van Christus, maar ook in betrekking tot het dagelijks praktisch christelijk leven. Zeker, ons hart mag uitgaan naar zon en lente, maar winterstormen gaan eraan vooraf. Het is wel de geest, de stroom van de tijd aan het worden; lente-leven-vrolijkheid. Maar er moet wat aan vooraf gaan.

Het is prachtig vissen te zien zwemmen tegen de stroom in! Vooral forel en zalm, ze springen er gewoon tegenop! Maar dode vissen drijven met de stroom mee..., zo zijn wij toch niet? Een mens die al maar meeloopt, met de mode, met de sport, met de tijdgeest om maar bij de groep te behoren, volgt de trend die de duivel wil dat we lopen. Hij wil dat ons leven, onze tijd gevuld wordt met waardeloze dingen. Zo bereikt hij, dat we niet over God en over de eeuwigheid nadenken.

Een nieuw leven, een nieuwe natuur... er is leven na de dood. Dat eeuwige leven is er ook nu al. Ieder die zijn zonde belijdt en de Heere God dankt voor Zijn blijde boodschap ontvangt het eeuwige leven. Het staat in de Bijbel: *"Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u" ,zegt Christus, "wie Zijn woord hoort en gelooft Hem Die Mij gezonden heeft, die heeft het eeuwige levenen is uit de dood overgegaan in het leven"* (Joh. 5:24).

24-04-2007 J. Koelewijn, Sint-Annaland.

Ik heb lief

Het kostelijke begin van de bekende opstandingspsalm! Psalm 116: “Ik heb lief” of “Ik heb de Heere lief!” De Heere Jezus ging in de dood. Banden des doods omringden Hem; angsten der hel troffen Hem; Hij vond benauwdheid en droefenis. Maar Hij riep de naam des Heeren aan en zeide; “Och Heere bevrijd mijn ziel”. En God hoorde Hem. Het lijden des doods werd Hem niet bespaard. De grote Gunstgenoot des Heeren moest sterven. Maar de dood mocht Hem niet houden. Zijn lichaam mocht geen verderving zien. God wekte Hem op uit de doden. Vandaar dat heerlijke opstandingswoord: “Ik heb lief! Ik heb de Heere lief.” Waarom? Dat lezen we ook; “Want Hij hoort mijn stem, mijn smekingen!”

Het “Mijn God, Mijn God, waarom hebt Gij Mij verlaten?” werd beantwoord toen de volle strijd gestreden was. Nu kon Hij Gods naam de Vadernaam Zijn broederen vertellen en in het midden van de gemeente van Hem getuigen. Eerst “Het is volbracht” en nu “Ik heb lief”. Toen het moeilijke werk was verricht, werd aan Zijn ziel welgedaan. De beker der verlossingen kon hij nu opnemen en de naam des Heeren aanroepen: “Ik heb lief, wat zal Ik vergelden voor alle weldaden aan Mij bewezen?” O, die dag van de opstanding! Welk een vreugde voor Hem, die het grote verlossingswerk volbracht!

Wat is ons antwoord op de opstanding van Jezus Christus? Wij mogen de dood des Heeren gedenken en voldoen daarin aan Zijn verlangen. Paulus heeft aan Timotheüs, ook aan ons, geschreven: “ Houd Jezus Christus in gedachten, als uit de doden opgewekt!” Ons antwoord mag zijn; “Ik heb lief”. “Ik heb de Heere lief”. De Heere Jezus is door God uit de doden opgewekt. Hij, Die overgeleverd is om onze zonden, en opgewekt om onze rechtvaardigmaking. Daardoor roemen wij in de hoop van de heerlijkheid van God, roemen in de verdrukking, roemen in God. De verzoening is ons deel! Ja, voor allen die in Hem geloven. Christus heeft het alles voor ons volbracht.

Zouden we dan niet de beker van de verlossingen opnemen en de naam van de Heere aanroepen? Wat zal ik de Heere vergelden voor al Zijn weldeden aan mij bewezen? Dan mogen we ons opstandingslied zingen dat begint met een – Jezus leeft, Hij leeft voor mij! En – Hem zij de glorie opgestane Heer! Wat is Gods goedertierenheid toch geweldig over dengenen die Hem vrezen.

10-04-2007 J. Koelewijn, Sint-Annaland.

Het is volbracht

Wij mensen kunnen, in geestelijk opzicht, mooie wonderwerken volbrengen. Maar nooit doen de mensen dit alléén. Er is een God die ze wijsheid geeft en ondersteunt en zij hebben medewerkers in de arbeid. Hoe anders met het verlossingswerk dat door Christus werd volbracht! Hij moest het alléén doen. In de angstige uren zou God Hem verlaten en geen antwoord geven op Zijn geroep. Gethsemané heeft ervan getuigd, hoe zwaar het alles voor Hem was. Hij kwam om Gods wil te doen en volbracht die. Op het kruis, na de uren van duisternis, toen Hij tot zonde werd gemaakt, en de zonden van velen droeg, riep de Heere Jezus met grote stem: “Het is volbracht!”. Hij had Zijn ziel uitgestort in de dood (Jes. 53).

Wat is ons antwoord op dat heerlijke zesde kruiswoord? Hebben we dankend de knie gebogen en gezegd: “Het is volbracht! Het is volbracht voor mij!”? Hebben we erkend, dat er niets te doen is overgebleven, omdat Hij alles voor ons deed? Hebben we leren rusten in het volbrachte werk van Christus en gezongen: “ja, amen ja, op Golgotha stierf Hij voor mijn zonden!”? En zo ja – geprezen zij Gods genade – hebben we er dan aan gedacht, wat wij nu, uit erkentelijkheid voor hetgeen Hij voor ons deed, voor Hem kunnen doen?

O, wij kunnen wat voor de Heere Jezus doen! We kunnen nooit genoeg voor Hem doen Hij is het waard, dat we onafgebroken Hem dienen. En dan nog is het niet genoeg. Hij deed teveel voor ons, om het Hem te kunnen vergelden. Maar toch – we kunnen wat voor Jezus doen. We kunnen aan Hem denken en dat is kostelijk voor Zijn hart. We kunnen Hem aanbidden, denkende aan Zijn oneindige liefde, die zo tot volle uiting kwam in Zijn sterven voor ons. We kunnen voor Hem werken; en als we dit doen, hebben we medearbeiders, is Hij Zelf met ons, is de Vader met ons, zijn we nooit alléén. Wij kunnen anderen op Hem wijzen, tot Hem leiden voor Hem winnen. Laten we in navolging van de Heere zelf bidden, veel bidden. Bidden voor al de Zijnen. Bidden voor de gevangenen en voor velen die vervolgd worden. Altijd denkend aan Hem die het verlossingswerk voor ons volbracht.

Heer laat Uw heerlijk beeld
ons zo voor ogen staan,
dat onze harten onverdeeld
alléén voor U nog slaan.

27-03-2007 J. Koelewijn, Sint-Annaland.

Veilig in Jezus handen

In Zijn leven op aarde heeft de Heer Jezus ook Zijn handen gebruikt tot eer van God en tot zegen van de mensen. Zijn handen gebruikte Hij in gehoorzaamheid aan Zijn ouders. Man geworden heeft Hij het vak van Zijn vader gekozen. Met grote trouw en liefde zal Jezus Zijn handwerk hebben uitgeoefend. Maar de goddelijke kracht en zegen werd gezien in Zijn rondwandeling op de aarde. De evangelist Markus vertelt ons van de wonderen die Hij met Zijn handen verrichtte. Genezende kracht ging uit van Jezus handen bij de schoonmoeder van Petrus. Ook in hetzelfde hoofdstuk raakte Hij een melaatse aan met Zijn reinigende handen! Levenwekkende kracht was er in Zijn handen toen Hij het dochtertje van Jairus bij de hand nam. Reddende kracht was er in Zijn hand om een jongen, die gegrepen was door een onreine geest te redden.

Ontelbare malen heeft de Heiland Zijn handen gebruikt tot zegen van enkelen, van velen, van groten en kleinen. Hij brak met Zijn handen het brood en spijzigde er duizenden mee. Hij zegende er kinderen mee. Aan de paasmaaltijd knielt Hij, de Meester, neer en wast de voeten van Zijn discipelen. Hij breekt het brood en geeft het hun, met Jezus eigen hand gebroken.

In de hof van Gethsemané als men Hem grijpen wil en Petrus het oor van een dienaar afslaat, heelden Jezus handen de gewonde.

Waarmee zijn nu al de weldaden, door Jezus handen verricht, beloont? Zij slaan de handen aan Hem en binden Hem als een misdadiger. Op de heuvel Golgotha hebben Romeinse soldaten die gezegende handen vastgenageld aan een hout. Zijn liefde deed Hem geduldig lijden, totdat het werk was volbracht en Hij met grote stem riep: *“Vader, in Uw handen beveil Ik Mijn geest!”* Heerlijke gedachte voor ons, dat Hij, Die zoveel voor ons leed, Die voor ons stierf aan het vloekhout, dat door mensenhanden werd opgericht, aan Gods handen Zich gewillig en volkomen overgaf!

Nu heeft Hij de Hem toekomende plaats aan de rechterhand van God ingenomen. Hij is Dezelfde en Zijn handen blijven de liefdevolle handen van de Heiland. Nu met tekenen van Zijn lijden; doorboorde handen. Machtige, liefdevolle, trouwe en zegenende handen van de Heer Jezus. En nu zegt Hij, de Goede Herder in Johannes10: *“Ik geef Mijn schapen het eeuwige leven, en zij zullen niet verloren gaan in eeuwigheid, en niemand zal ze uit Mijn hand rukken.”* Hoe veilig zijn wij in zulk een hand!!!!

Gij trouwe Heer, Gij zijt mijn Goede Herder.
Uw sterke hand geleidt mij altijd verder.
Op 't donker pad in 't vreemde land.

13-03-2007 J. Koelewijn, Sint-Annaland.

De liefde is Zijn banier over mij

Één van de goede gaven van de volmaakte giften, die van boven komen, van de Vader der lichten, is de banier. Een banier is een teken of vaandel, een leus. Nu zegt David in psalm 60, dat God aan allen die Hem vrezen een banier heeft gegeven om die op te heffen vanwege de waarheid! De bedoeling is, dat je om der waarheid wil duidelijk laat blijken, wat je gelooft, en waarvoor je opkomt. Een vlag kan je wel alleen dragen, voor het dragen van de banier heb je hulp nodig, zij die samen of nog met meer deze banier dragen, moeten voorzichtig en wijs handelen, met elkaar overeenstemmen.

In het Hooglied lezen we, dat de liefde des Heeren de banier is over ons. Dat hebben we ervaren, toen we de Heiland leerden kennen. Misschien hebben we dat later wat uit het oog verloren, hoe licht gebeurt dit! Gezamenlijk moeten we de banier ontplooien, anderen de liefde van de Heere bij brengen omwille van de waarheid. Want liefde en waarheid zijn twee kostbare dingen, die bij elkaar horen. David zingt ons zo kostelijk toe in psalm 20: *“Wij zullen juichen over Uw heil en de vaandels opsteken in de naam van onze God”*. Als we denken aan de tegenstander mogen we het geloofswoord spreken: *“maar wij vermelden de naam van de Heere onze God”*.

We leven in moeilijke tijden, geestelijk gezien. Wat is er veel oppervlakkigheid, gemakzucht, weinig Woordkennis, weinig ijver voor de zaak van de Heere. Maar juist voor zulke tijden staat het woord van Jesaja geschreven. *“Als de vijand zal komen als een stroom, zal de Geest des Heeren de banier tegen hem oprichten.”* De Heere Zelf is onze banier (Ex. 17:15). Hij die de banier draagt boven tienduizend. Dit doet ons rustig zijn te midden van de grootste gevaren.

“En de liefde is Zijn banier over mij”. Het Hooglied toont ons toch zo de innige liefde van de Bruidegom, de Heer Jezus, voor Zijn bruid, de gemeente. Alles wat zij is en heeft is van Hem! Hoe kostelijk mijn liefste is mijn en ik ben Zijn. Mijn liefste is blank en rood, Hij draagt de banier boven tien duizend Zijn hoofd is van het fijnste goud. Ja, het is alles even kostbaar aan Hem. O, die liefde van Hem! Vele wateren zouden ze niet kunnen uitblussen, al gaf iemand al het goed van zijn huis voor deze liefde, men zou hem ten enenmale verachten, O, die liefde van hem, die te mogen ervaren! Wat een genade van Hem te mogen zingen;

Liefde in U is al ons leven
Gij, Gij zijt ons hoogste Goed
Ja, uw kruis heeft ons gegeven
wat ons eeuwig juichen doet!

26-02-2007 J. Koelewijn, Sint-Annaland.

Blijdschap

In de vernieuwde schepping zal het contrast tussen de vergeters des Heeren en Gods getrouwe knechten groot zijn. Jesaja hoofdstuk 65:13-16, geeft in een vijftal scherpe tegenstellingen het verschil aan. Deze trof me bijzonder; “Zie Mijn knechten zullen blijde zijn, doch gijlieden – die niet met Mij rekent – zullen beschaamd zijn”. Wat een verschil! Beschaamdheid of een gelaat van blijdschap stralend! “Mijn knechten zullen blijde zijn”.

Maar is dat nu alleen toekomstverwachting, of ook een werkelijkheid voor het heden? De Heere Jezus sprak over de radeloosheid der volken. In die volken zijn ook de christelijke begrepen. Allen die God hebben verlaten worden beschaamd. Ze weten geen raad met dingen die hun overkomen. Zij kennen niet “dat altijd blijde zijn”. De volgelingen van de Heere Jezus volbrengen hun loop met blijdschap. Hoe moeilijk hun loopbaan ook is, zij zijn gedurig vervuld met “de lof des Heeren”. Zij wekken anderen op de moed niet te verliezen. Zij zoeken in het gebed hun hemelse Helper. Zij zien op Hem en hun aangezichten stralen van vreugde! Kostelijk!

Straks is al het leed vergeten en eeuwige blijdschap kroont de hoofden van al zijn dienaren. Maar nu al zijn de hoofden van de vrijgekochten des Heeren met vreugdeolie gezalft. Blijdschap! Ja, we lezen het zoveel in het Woord van God. Blijdschap bij de engelen Gods, over één zondaar die zich bekeert. Blijdschap bij Zacheüs toen hij de Heere Jezus ontving in zijn huis. Met blijdschap reisde de kamerling zijn weg, toen hem de Heere Jezus was verkondigd, ofschoon hij alleen verder moest gaan. Blijdschap, volle blijdschap, is het deel van allen, die de blijdschap van de Heere Jezus blijvende in zich hebben. Zij luisteren naar wat geschreven staat; “opdat hun blijdschap vervuld zij”. “Mijn knechten zullen blijde zijn”.

Dat is de belofte. Maar hebben wij er echt wat aan? Het is een belangrijke vraag of wij ook echt behoren tot de blijde dienaren. En dienaren van de Heere kunnen we alleen worden door ons te laten dienen door de grote Dienaar van God; de Heere Jezus Christus die niet gekomen is om gediend te worden, maar om te dienen en Zijn leven te geven tot een losprijs voor velen. Blijde dienaren kunnen we alleen zijn, als we leven door genade. Vrijgemaakt om vrijwillig de Meester te dienen; blij gemaakt om blijmoedig de Meester te volgen. Wat is de blijdschap des Heeren toch een volheid, toch een kracht! En wat is het heerlijk, als de knechten des Heeren niet met gebogen hoofden door het leven gaan, maar blij zijn, echt blij, altijd blij!

Hun blijdschap zal dan onbepaald
door 't licht dat van Zijn aangezicht straalt
ten hoogste toppunt stijgen!!!

13-02-2007 J. Koelewijn, Sint-Annaland.

Geloof en ontferming

Tegenover de macht van de vijand heeft altijd de zwakheid van de gelovigen gezegevierd. De zwakheid van het volk van God wil niet zeggen; de gebreken, de tekortkomingen van het volk, maar zich volkomen afhankelijk van de Heere God weten. Zelf niets te kunnen maar Hem aan te grijpen in geloof.

Eeuwen geleden was een zekere Farao – een andere dan die Jozef gekend had (Exodus 1) – de grote vijand van het volk van God. In één van de Psalmen staat dat hij Israël haatte en listig handelde met het volk van God. Stefanus heeft in zijn rede hiervan getuigenis gegeven. De list van de koning was, dat hij niet de mannen doodde, geen bloedbad aanrichtte onder het volk Israëls, maar zich op de kinderen wierp. Tot de vroedvrouwen werd gezegd, dat zij in het geheim de jongetjes moesten doden. Toen zij daaraan niet voldeden, en het volk bleef vermeerderen, gaf Farao bevel, alle zonen die geboren werden in de rivier te werpen. Wat viel er te doen tegen zulk een list en haat? Wat is het prachtig, dat God het zwakke geslacht gebruikte. Het waren vrouwen die de overwinning behaalden! Het was hun geloof en ontferming! Het geloof van de beiden vroedvrouwen Sifra en Pua. We lezen, dat zij God vreesden en niet deden naar de wil van de koning. Met mannenmoed stelden zij zich tegenover de machtige Farao, de gevolgen overgevend in de hand van God. En God heeft haar namen bewaard en haar reeds loon gegeven: Hij bouwde haar huizen! Ook Jochebed, de moeder van Mozes was in haar zwakheid sterk. Ook zij leefde en handelde door geloof. Mirjam en ook de dochter van Farao, met ontferming bewogen, bedachten middelen om de jongen te redden. In het eigen paleis van de Farao, werd Mozes opgevoed, waarvan hij had gezegd, dat hij weggeworpen moest worden in de Nijl.

In Bethlehem vinden we eenzelfde openbaring van de boze als eertijds in de Nijl. Wat is er op die plaatsen geweest door het woeden van de vijand.

Onze tijd is een boze tijd, een tijd waarin de macht van de vijand zich vooral tegen de jeugd keert. Hij wil de jeugd van God aftrekken en tracht de ziel van het kind te vergiften. Jonge levens nog in de moederschoot worden op wrede wijze gedood en weggeworpen. De Heere God is vol ontferming. Al die leventjes neemt Hij tot Zich. Voortdurend zijn zij voor Zijn aangezicht. Eeuwig zullen zij Hem om Zijn liefde en genade prijzen!!!

Laten wij in zwakheid doch vol geloof en ontferming in deze boze tijd onze weg gaan. Dan zal de Heere God de vijand weerstaan en zijn macht verbreken. Dan zullen onze huizen worden gebouwd en onze namen door God niet worden vergeten.

30-01-2007 J. Koelewijn, Sint-Annaland.

Aan de deur

Altijd staan we aan de deur! Van een nieuw jaar, een nieuwe maand, een nieuwe week of voor een nieuwe dag, altijd! Maar onbevreesd kunnen we over de drempel stappen, als we Hem volgen die eens gezegd heeft: “Zie Ik heb u een geopende deur gegeven!” Wat een moedgevend woord, als we er van overtuigd zijn, dat we kleine kracht hebben; ons bewust zijn dat we heel wat bezwaren moeten overwinnen, wanneer we zelf de deur moeten open doen! Maar wat bij mensen onmogelijk is, is mogelijk bij God. En alle dingen zijn mogelijk voor hem die gelooft.

“De Heere zal uw ingaan bewaren.” Hij neemt alle hinderpalen weg en leidt ons veilig. We moeten ons wel aan Hem toevertrouwen. De drempel over gaan betekent; door het geloof ingaan in de deur, die door Hem is geopend. Laat ons dan vertrouwend wachten, en als Hij opent achter Hem binnen gaan...

Daar is de deur van ons dagelijks werk, de deur van onze zorg in het gezin, de deur van kennis en van dienende liefde. En we wensen in te gaan. Maar we wachten op de Wijsheid, die staat aan de deur en overluid roept; *“Ik heb lief, die Mij liefhebben en die Mij vroeg zoeken zullen Mij vinden.....Ik doe Mijn liefhebbers beërven, dat bestendig is, en Ik zal hun schatkamers vervullen”* (Spr. 8:17 en 21). Met Hem gaat alles gemakkelijk, al lijkt het nog zo moeilijk. Met Hem, de Goede Herder, gaan de schapen veilig de poort in van de tijdelijke en eeuwige zegeningen, die Hij voor hen heeft bereid.

Maar nu is er ook een andere waarheid, en wel deze, dat ook wij een deur hebben te openen. Jezus Christus staat aan de ingang van alles, waar wij met Hem moeten binnen treden. Maar Hij staat ook aan de deur van ons hart, en opent dit niet Zelf, doch vraagt van ons, ons hart te openen, opdat Hij tot ons kan inkomen. Hoe nederbuigend goed! Hoe aanbiddelijk schoon! De Heer Jezus komt tot ons hart, en Hij klopt. Hij wil in dat hart zich een plaats bereiden. *“Zie Ik sta aan de deur en Ik klop, indien iemand Mijn stem zal horen en de deur zal opendoen, Ik zal tot hem inkomen”*

(Openb. 3:20). Hij klopt en blijft kloppen... Hij wacht; Hij geeft het kloppen aan de poort van het hart niet op. Is dit niet een onbegrijpelijke Goddelijke liefde? Hij klopt luider en luider. Hij oefent geen dwang uit, nee, alleen drang der liefde; Hij wil Zijn liefde met wederliefde zien beantwoord.

Wat een verandering komt er in ons hart, als het voor de Verlosser is geopend en Hij er blijvend Zijn intrek heeft genomen.

Welk een omkeer heeft God
In mijn leven gewrocht,
Sinds Jezus nu woont in mijn hart!

Ik ben met u

Vele wensen kregen we, goede wensen! We mochten ze ook geven. Wensen, goede en kostelijke wensen. De Heer Zelf geeft ons in enkele woorden een rijke een volkomen zekerheid; *"Ik ben met u"*.

Vreugde en leed, blijde voorspoed en angstige zorg zijn afwisselend ons deel in dit leven. Maar bij beiden hebben we Hem nodig, Die gezegd heeft: *"Ziet Ik ben met u, al de dagen!"* Wat is vreugde en voorspoed zonder de Heer Jezus? Hoe zijn leed en zorg te dragen zonder Hem? Als de weldaden van de Heer ons omringen, spreken we met dank over de grazige weiden en de stille wateren; over een toegerichte tafel; over een gezalfd hoofd en een overvloeiende beker. En vol vertrouwen zeggen we; *"Immers zullen mij het goede en de weldadigheid volgen al de dagen van mijn leven"*. (Psalm 23:6). Te leven door genade, ook in 2007!!! Als kommer ons kwelt, en de angst ons kwelt, worden we vertroost door de gedachte, de morgen zal lichten! Want God is ons een Toevlucht, Hij is krachtig bevonden een hulp in benauwdheden. Daarom zullen we niet vrezen. (Psalm 46).

"Zie Ik ben met U, en Ik zal u behoeden!". Is het woord dat de vluchtende Jakob bemoedigde. Het is de *"Heere uw God, Die met u gaat"*; Hij zal u niet begeven noch u verlaten wordt Jozua, toegeroepen door Mozes, als een zware strijd hem wacht. Ja, tot de ballingen van Israël klinkt het woord van de Heer; *"vrees niet, want Ik ben met u;...Ik sterk u, ook help ik u, ook ondersteun Ik u met Mijn rechterhand."* Paulus, in Korinthe door vijanden omgeven, krijgt in de nacht een gezicht en hoort de stem van de Heere zeggen: *"Weest niet bevreesd; ...want Ik ben met u"*.

Ook voor 2007 altijd weer de belofte van Hem Die met de Zijnen meegaat, meelijdt, meestrijdt. Als we ons bewust zijn, dat de Eeuwige Getrouwe ons nooit verlaat, dan mogen we onder de vele beloften van God vooral de hand leggen op het *"Ik ben met U"* Dan mogen we met vrijmoedigheid getuigen van Gods beginselen in deze donkere wereld. Dan zijn we getrouw aan onze grote Leidsman en dan zijn we moedig en blijmoedig, hoe angstig het er ook voorstaat. Want Hij is met ons die de moede kracht geeft. Aan Hem mogen we ons, met dankzegging en gebed, kinderlijk gelovig toevertrouwen. Hij is met ons, hoe zwak we ons ook voelen. En wie Hem verwachten, krijgen vernieuwde kracht.

Heer, leer ons wand'len
Vertrouwend en stil
En altijd te hand'len
geheel naar Uw wil.
Versterk ons vertrouwen
dat U voor ons leeft
als de Eeuwige Getrouwe
Die alles ons geeft.

02-01-2007 J. Koelewijn, Sint-Annaland.

Oude Sporen 2008